

Extrait du CGTCatalunya.cat

<http://aficccat.org/spip.php?article12848>

El racisme ens tanca

- Àmbits d'actuació - Acció Social - Àrea d'Immigració -

El racisme ens tanca, lluita pels drets de les persones migrants

Les persones migrants han començat una nova acció de lluita, amb una tancada a Barcelona, per reivindicar drets i denunciar el racisme institucional i social amb que diàriament s'enfronten.

La tancada es deriva d'assemblees i debats que es venen tenint des del gener d'enguany, quan es va commemorar a l'Església del Pi els 17 anys de les tancades de 2001. En aquell moment una vaga de fam de centenars de persones migrants, tancades a l'Església del Pi durant 47 dies, va acabar amb la regularització de les que van participar a la protesta, i, posteriorment, amb les tancades de 2005, 2013 i la de 2017 a Santa Anna, es va seguir reivindicant papers, habitatge i drets per a les persones migrants.

Més de 17 anys després, hi ha un consens de que la situació és pitjor, en un context de fronteres externes més militaritzades, lleis racistes, expulsions i més precarietat laboral, gentrificació i encariment de l'habitatge, desnonaments i prestacions socials insuficients, el que ha portat a renovar i intensificar les protestes.

Durant aquests anys la lluita no s'ha aturat i han estat moltes les assemblees, concentracions, manifestacions, manifestos, reunions... que han fet les persones migrants en defensa dels seus drets, a través de diferents col·lectius i plataformes. Però el sentiment general és de manca de visibilització i d'impacte d'aquestes, i és que la invisibilitat forma part també del racisme institucional i social exercit per governs i grans mitjans de comunicació.

Un tret que forma part d'aquest sentiment és el duríssim camí amb que es troba una persona sol·licitant d'asil o de papers que li permetin viure i treballar al territori on ha arribat, amb la perversitat de la llei d'estrangeria que fa creure que amb tràmits burocràtics i advocats es pot assolir la nacionalitat. La realitat s'encarrega dia a dia de desmentir aquesta premissa i les persones migrades s'adonen que cal unir-se en una lluita que les permeti passar per sobre d'una legislació adreçada a deixar-les fora de la societat.

La tancada, que va començar el dissabte 21 d'abril a l'antiga escola Massana de Barcelona, neix, doncs, de l'esperit de les tancades de la primera dècada dels 2000 però amb més reivindicacions i unió de lluites, davant del conjunt d'agressions i barreres amb que es troben les persones migrants. La demanda de papers continua sent central, però abraça altres reivindicacions vinculades al racisme institucional i social, el colonialisme, l'explotació de classe i el patriarcat.

L'engany de l'arrelament social

L'arrelament social - que permet accedir al permís de residència amb tres anys d'empadronament, un informe d'arrelament social i un contracte laboral- només funciona si hi ha padró. I aquesta és una de les traves que es denuncien, ja que molts ajuntaments no faciliten l'empadronament de persones que no tenen "papers" o domicili. "Tinguis casa o no, l'empadronament ha de ser un dret", es reclama a la tancada.

Però la trava més gran és el contracte de treball de 40 hores setmanals per un període d'un any, necessari per a sol·licitar l'arrelament social, una condició gairebé impossible en el context tan agressiu de precarietat laboral i davant la pràctica habitual de demanar papers abans de contractar-te. Mentrestant, continuen treballant sense contracte, amb salaris de misèria, sense drets laborals i sense cotitzar per a la jubilació.

La violència burocràtica és una altra de les traves, la qual es fa patent en les grans dificultats per aconseguir una cita a l'Oficina d'Estrangeria. Un dels participants a la tancada explica que "calen 24 hores davant d'un ordinador per

aconseguir una cita", la qual només es pot sol·licitar telemàticament, fent de les TIC una eina al servei del racisme institucional, "és un maltractament de l'administració" - afirma-. Així, "hi ha persones que tenen la targeta de residència caducada i, tot i tenir dret a renovació, no ho poden sol·licitar per no poder accedir a una cita prèvia".

Un altre dels problemes és la irregularitat sobrevinguda quan no s'ha cotitzat suficient per renovar el permís de residència. I en el rerefons, el problema és la Llei d'Estrangeria, la qual es regeix per criteris economicistes que tracten a les persones migrants com a mà d'obra i no com a persones, i que instaura el "règim de la por", amb les batudes racistes, internament als CIEs i deportacions.

El camí inassolible de la nacionalitat

Després de 10 anys de residència, la nacionalitat no és un dret, si no una dificultat més per a poder arribar a una suposada igualtat que mai acabava sent real perquè, tot i amb passaport en mà, el racisme continua.

Cal superar durs exàmens de llengua i de coneixements del país, però com explica un noi de la tancada "no tenim ni temps d'estudiar, només podem treballar per assegurar la cotització i poder renovar papers".

Racisme i patriarcat van de la mà

En aquesta tancada, - a diferència d'experiències anteriors- les dones han pres protagonisme, denunciant l'aliança entre racisme i patriarcat i posen sobre la taula reivindicacions com els problemes del circuit d'atenció a la violència masclista que no contempla les dificultats de denunciar amb que es troben dones migrants per por a ser expulsades o a perdre els fills o filles.

També es denuncia el paper de la DGAIA que amenaça a dones migrants i pobres a treure'l-s'hi els fills o filles per no tenir un marc familiar adequat. Des de la tancada es denuncia que "és una forma de violència racista i classista contra les dones migrants que també necessiten viure en família".

En el marc de la tancada s'ha creat, doncs, una assemblea feminista antiracista amb la idea de consolidar un espai de lluita a llarg termini. Dones participants de la protesta expliquen que han volgut posar el focus en aquest àmbit ja que "com a dones racialitzades i migrades, la lluita antiracista i la lluita feminista van juntes" i assenyalen que hi ha racisme a nivell estructural i social, però també en moviments socials i espais feministes. Les assemblees han anat creixent, - fins a 150 dones el 2 de maig -, s'han teixit aliances entre diferents grups feministes i s'ha debatut entorn de l'autodefensa feminista.

La resposta dels homes va ser, durant les assemblees, cuinar, netejar l'espai i, quan es va plantejar que si més dones es quedaven a dormir no hi hauria prou lloc per a tothom, voluntàriament van cedir el seu espai, marxant els que podien fer-ho.

Les fronteres, al punt de mira

Amb la protesta es vol denunciar que el racisme que viuen les persones migrants aquí comença en les fronteres: en la manca de visats, en les rutes cada vegada més perilloses per arribar a Europa, i en el maltractament i la violència que pateixen les persones que migren en les zones frontereres i en trànsit.

Protecció d'asil insuficient

En la tancada persones refugiades i migrants lluiten juntes, afectades pel racisme institucional, les moltes denegacions de peticions d'asil que deixen a milers de persones en situació d'irregularitat, i la falta de suport social. També es critica el paper d'algunes ONGs que gestionen centres d'acollida per a persones refugiades, com Creu Roja, pel desemparament amb que deixen a famílies, fins i tot amb menors.

La sanitat per a tothom, el tancament dels CIEs, i la despenalització de la venda ambulat, així com treure els antecedents penals i policials derivats de les batudes racistes i la venda ambulat, i acabar amb la persecució i violència policial, són també reivindicacions centrals de la tancada.

Un mes de lluita

La tancada s'ha organitzat, des del primer moment, amb l'energia i les forces de les moltes persones que es queden a dormir, però també amb moltes altres que participen de les assemblees, trobades, xerrades, debats, cuina i àpats en comú... S'han generat espais d'intercanvi i aprenentatge sobre el padró, la Llei d'Estrangeria, així com propostes de suport mutu.

S'ha construït un espai intergeneracional on les persones grans aporten l'experiència de la lluita i els joves l'energia; ens hem trobat persones de moltes diverses procedències i amb molta presència de dones que han estirat el fils i contactes del feminisme i això ha enfortit la tancada, el que ens mostra que cal estirar altres fils com el de la classe obrera i dels sindicats per seguir teixint una lluita feminista, antiracista i anticapitalista. Hi ha molts motius per unir-se.

Els alumnes de l'Escola Massana s'han bolcat, també, i han participat d'activitats de denúncia com fer el test per accedir a la nacionalitat per demostrar que moltes de les persones nascudes a l'Estat no el superarien. El vincle amb la gent de la Massana no és només per la proximitat dels edificis. Quotidianament, les alumnes es passen per la tancada per veure què poden fer, assisteixen a les assemblees, intercanvien coneixements amb la gent tancada i participen en activitats tan vitals com el disseny de l'octaveta que recull tots els punts reivindicatius i el mural a la porta d'entrada.

Però, sobretot, la tancada és un espai de lluita que ha sortit al carrer amb diverses manifestacions i reunions amb l'Ajuntament de Barcelona, la Generalitat de Catalunya i la subdelegació del Govern. Cada reunió ha anat acompanyada de concentracions a l'exterior per fer visible que és una lluita col·lectiva i que la força està en la mobilització. Els primers resultats han començat a sentir-se, amb l'acceptació de l'Ajuntament de Barcelona del padró sense domicili, però pocs passos més hi ha hagut per part de les institucions de recollir les reivindicacions.

La falta d'una resposta a nivell institucional ha propiciat allò que ja se sabia des del primer moment: la tancada s'ha d'estendre a més llocs. El mateix 14 de maig, després de la reunió amb la subdelegació del govern, s'inicià la segona tancada a l'Església del Sagrat Cor de Poble nou i ja hi ha un tercer lloc en el punt de mira. La idea comú és la de tancar-se fins a aconseguir els drets que es reclamen.

La lluita de les persones migrants es fa més forta ampliant la presència de persones sense papers i racialitzades però també creix amb el suport de col·lectius que ens sentim interpel·lats a combatre el racisme institucional i estructural ja que el racisme opera de manera quasi invisible en els nostres entorns socials i de lluita. Les persones migrants són aquí per quedar-se, igual que les que van migrar en diferents onades fa ja dècades. Són aquí per ser la companya de la fàbrica, de l'escola, del taller, de l'oficina... de qualsevol espai social o laboral. Els seus drets i els nostres van junts i així hauran d'anar fins que sigui sobrer parlar de "seus" i "nostres".

El sindicalisme combatiu no pot quedar fora d'una lluita tan essencial.

CGT Ensorrem Fronteres

#ElRacismeEnsTanca

1 Papeles sin contrato
2 No a la ley de extranjería
3 Empadronamiento sin domicilio
4 Nacionalidad sin examen
5 Sanidad para todas
6 Derechos para todas las migrantes y refugiadas
7 Despenalización de la venta ambulante
8 Contra el racismo institucional
9 Cierre de los cielos
10 No a las fronteras
11 No a la violencia machista

MIGRANTS
LOCK-UP FOR A
DIGNIFIED
LIFE
نخبیلی بیز امتحان
کافذات بیز کنڈیکٹ
پادرو نمٹ بیز گھر

